

лизацията въ предприятията. (Сливенскиѣ фабрики до 1903 г. сж броили 5.350 въртена, 45 механични и 153 дървени стана, а въ цѣла България е имало 13,340 въртена, или всичко 23 тъкачни фабрики, 15 отъ които се падатъ само на града Сливенъ). Разположени сж въ 4 долове: Асеновско, Селишки, Новоселски и Сотирски, мощта на водата на всѣка фабрика се равнява на 10 – 12 конски сили. До 1903 г. само фабриката на братя Калови си е служила съ парна сила (чезъ единъ локомобилъ отъ 30 конски сили); когато презъ лѣтото водата се намали.

Фабрика за вълнени платове на Г. Стефановъ & Синове.

Липсата на евтини вжглища прѣчи на Сливенскиѣ фабриканти да си служатъ съ парна сила, а 3—4 месеца презъ годината, по недостигъ отъ водна сила, спира се работата на голѣма частъ машини, които бездействуватъ презъ това време. Вънъ отъ това, съобщенията ни сж такива че, разноскиѣ по превоза на фабричните машини до Сливенъ сж 25% отъ цѣлата имъ стойностъ! Важното е, обаче, че разноскиѣ за превоза имъ отъ Бургасъ до Сливенъ е $\frac{1}{3}$ отъ тия за превоза отъ Германия до Бургасъ!

Българската вълна става вече несостатъчна да удовлетворява нуждитъ на нашитѣ фабрики, което се види и отъ